

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 6Csr/2/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6917212320
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Dulovičová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2018:6917212320.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Adrianou Dulovičovou v právnej veci žalobkyne: N. C., L..XX.XX.XXXX, Š. M.W. D., J. O. D., D. XXXX/XX, zast. JUDr. Mgr. Viktorom Balákom, advokátom v Rimavskej Sobote, Povstania 15, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. Tomáš Kušnír, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, o zrušenie rozhodcovského rozsudku takto

rozhodol:

Súd z r u š u j e rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom, zriadeným pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava zo dňa 08.08.2017 sp. zn. SRSAspA01525/17.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnej uplatnenej výške 100 %, s tým, že o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1.Podanou žalobou sa žalobkyňa domáhala zrušenia hore uvedeného rozhodcovského rozsudku z dôvodov podľa ustanovenia § 45 ods.1 písm.e), g), i), j) a l) Zák. č. 335/2014 Z. z. Uviedla, že žalovaný získal pohľadávku voči nej na základe zmluvy o postúpení pohľadávok medzi postupcom Všeobecnou úverovou bankou, a.s. a postupníkom - žalovaným zo dňa 25.05.2015. Nárok uplatnený v rozhodcovskom konaní vznikol na základe zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX uzavretej medzi spoločnosťou VÚB, a.s. a žalobkyňou dňa 28.07.2009, na základe ktorej jej bol poskytnutý spotrebný úver vo výške 3.300,00 Eur s mesačnou splátkou vo výške po 65,12 Eur a počtom splátok 72. Žalobkyňa spočiatku tento úver splácala podľa Zmluvy o úvere, avšak po strate zamestnania nebola schopná uhrádzať mesačné splátky a VÚB, a.s. pristúpila k vyhláseniu predčasnej splatnosti celého úveru ku dňu 06.04.2011. Žalobkyňa namietala platnosť uzavretia rozhodcovskej zmluvy z dôvodu absencie jej slobodného rozhodnutia a vôle uzavrieť takúto zmluvu, pretože nemala žiadnu vedomosť o tom, že podpisuje rozhodcovskú zmluvu, tiež namietala platné uzavretie Dohody o uznaní záväzku, pretože zo strany žalovaného nebola vôbec poučená o tom, že spolu s Dohodou o uznaní záväzku uzatvára aj rozhodcovskú zmluvu, ktorá jej bola daná na podpis spolu s Dohodou o uznaní záväzku bez akejkoľvek možnosti individuálne dojednávať, alebo meniť jej obsah z jej strany. Pracovník žalovaného jej predložil na podpis vopred vytlačené listiny a nevysvetlil jej žiadne zmluvné podmienky, ani ich význam a tiež neinformoval žalobkyňu, že uznávaný dlh je premlčaný, ani jej nevysvetlil inštitút premlčania. Žalobkyňa poukázala na to, že stály rozhodcovský súd pri svojom rozhodovaní neprihliadal na ustanovenia § 54 ods.1 a 2 Občianskeho zákonníka, pretože žalovaný pri uzatváraní Dohody o uznaní záväzku porušil svoje povinnosti ustanovené Zákomom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Dohoda o uznaní záväzku preto odporuje zákonu a prieči sa dobrým mravom, čo spôsobuje podľa žalobkyne absolútnu neplatnosť takéhoto právneho úkonu. Žalobkyňa ďalej poukázala na to, že stály rozhodcovský súd sa nezaoberal ani aktívnou legitimáciou žalovaného ako žalobcu v rozhodcovskom konaní v súvislosti s platnosťou postúpenia pohľadávky pôvodného veriteľa VÚB, a.s.

na žalovaného, keďže neskúmal, či pohľadávka bola postúpená v súlade s ustanovením § 92 ods.8 Zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách.

2. Z týchto dôvodov podľa žalobkyne vyplýva, že stály rozhodcovský súd v rozhodcovskom konaní porušil svoje povinnosti vyplývajúce zo všeobecne záväzných predpisov na ochranu spotrebiteľa, nepostupoval podľa ustanovenia § 28 ods.6 Zák. č. 335/2014 Z. z. a rozhodcovským rozsudkom rozhodol v neprospech žalobkyne na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, preto žalobkyňa žiadala zrušiť predmetný rozhodcovský rozsudok.

3. Žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, pretože nie sú splnené dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Predmetná pohľadávka vzniknutá zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, ktorou žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 3.300,00 Eur, bola následne riadne postúpená na žalovaného Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 25.05.2015, pričom postupom bola VÚB, a.s. a špecifikácia postúpenej pohľadávky vyplýva z prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávky. Podaním zo dňa 18.06.2015 postupca oznámil žalobcovi postúpenie pohľadávky, preto od tohto momentu bol žalobca oboznámený s tým, kto je veriteľom pohľadávky zo zmluvy. Ďalej žalovaný poukázal na to, že právomoc rozhodcovského súdu na rozhodovanie v tejto veci bola daná Spotrebiteľskou rozhodcovskou zmluvou zo dňa 20.11.2015, v ktorej bolo dohodnuté, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto dohody vrátane sporov o jej platnosť budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom, zriadeným pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, Bratislava. Žalobkyňa mala možnosť výberu podpisu a nebola ničím nútená, pričom podpis rozhodcovskej zmluvy, ani Dohody o uznaní záväzku nebol podmienený podpisom iných dokladov. Každý z dokumentov bol na samostatnom liste, zreteľne označený názvom, ktorý ozrejmuje obsah toho ktorého dokumentu. Žalovaný mal za to, že žalobkyňa podpísaním dohody o uznaní záväzku prejavila vôľu svoj záväzok splniť, čo však neurobila. Žalovaný tiež poukázal na rozdielne účinky a náležitosti potrebné k tomu, aby nastali účinky zakotvené v § 110 ods.1 Občianskeho zákonníka, alebo v § 558 Občianskeho zákonníka

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne a jej právneho zástupcu, oboznámením sa s obsahom žaloby rozhodcovského rozsudku, žaloby na rozhodcovský súd, zmluvou o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa 28.07.2009, všeobecnými obchodnými podmienkami, spotrebiteľskou rozhodcovskou zmluvou zo dňa 20.11.2015 Dohodou o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 20.11.2015, prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, vyjadrením žalovaného, výzvou žalovaného zo dňa 18.06.2015 k úhrade pohľadávky, oznámením o postúpení pohľadávky spolu s podacím hárkom., písomným vyjadrením právneho zástupcu žalobkyne, obsahom pripojeného spisu 10Csr/1/2017 v obdobnej právnej veci a po takto vykonanom dokazovaní zistil nasledovný skutkový stav:

5. Dňa 28.07.2009 uzatvorila žalobkyňa s obchodnou spoločnosťou VÚB, a.s. zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebného úveru pre žalobkyňu vo výške 3.300,00 Eur, pričom zo spisu je zrejmé, že žalobkyňa si svoje povinnosti z predmetnej zmluvy nespĺnila a nevrátila včas a riadne poskytnuté peňažné prostriedky. Z oznámenia o postúpení pohľadávky VÚB banky, zo dňa 18.06.2015 vyplýva, že táto postúpila ku dňu 29.05.2015 svoju pohľadávku, ktorá vyplýva zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 28.07.2009 s nesplateným zostatkom ku dňu 07.04.2015 vo výške 3.154,69 Eur spolu s príslušenstvom na žalovaného.

6. Dňa 20.11.2015 bola medzi stranami sporu uzavretá dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, podľa ktorej žalobkyňa podľa §110 Občianskeho zákonníka uznala čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi - žalovanému, ktorý vznikol na základe zmluvy uzavretej s pôvodným veriteľom VÚB, a.s., dohoda obsahuje aj dojednanie o tom, že žalobkyňa svoj záväzok zaplatí v splátkach.

7. Dňa 20.11.2015 bola medzi stranami sporu uzavretá spotrebiteľská, rozhodcovská zmluva, podľa ktorej všetky spory, ktoré vzniknú z vyššie uvedenej dohody budú riešené pred stálym rozhodcovským súdom.

8. Na základe žaloby žalovaného Stály rozhodcovský súd, zriadený pri Asociácii pre arbitráž rozsudkom zo dňa 08.08.2017 sp. zn. SARSpA 012525/17 zaviazal žalobkyňu zaplatiť žalovanému sumu 3.154,69 Eur s príslušenstvom a trovami konania.

9. Z výsluchu žalobkyne vyplýva, že zmluvu o úvere s VÚB bankou uzavrela v roku 2009, ktorá jej na základe zmluvy poskytla úver vo výške 3.300,00 Eur, ktorý spočiatku aj splácala, následne stratila zamestnanie a dohodnuté splátky nedodržiavala. V priebehu roku 2015 ju vyhľadal pán E. - zástupca žalovaného, ktorý ju kontaktoval najprv telefonicky a potom sa stretli pred nákupným centrom Billa, ktorý tam za ňou prišiel s vopred pripravenými listinami a oznámil jej, že na základe týchto listín sa zaväzuje, že zvyšok úveru bude splácať po 10,00 Eur mesačne, na čo mu ona oznámila, že aj keď listiny podpíše, zvyšok úveru nebude vedieť splácať, pretože nemá žiadne peniaze, na čo sa jej tento začal vyhrážať exekútorom, potom jej dal na podpis vopred pripravené listiny, na ktoré sa on pred ňou podpísal, potom ich podpísala aj ona, pred podpisom ich neprečítala a čítala ich už len doma. Žalobkyňa nevedela, že podpisom listín uznáva premlčaný dlh, pretože pán E. jej nič nevysvetlil.

10. Právna zástupkyňa žalovaného navrhla pojednávanie odročiť za účelom výsluchu svedka pána E., pretože doteraz mala za to, že všetky listiny boli žalobkyni doručované žalovaným poštou. Súd zamietol takýto dôkazný návrh právnej zástupkyne žalovaného, pretože spôsob podpisovania Dohody o uznaní záväzku je opisovaný už v samotnej žalobe, kde sa právny zástupca žalobkyne zmieňuje aj o osobe pána E. a takýto dôkazný návrh zo strany žalovaného do pojednávania nebol prednesený, resp. navrhovaný. Spôsob podpisovania predmetných listín vyplýva aj z konania v obdobnej právnej veci 10Csr/1/2017 tunajšieho súdu. Z dôvodu hospodárnosti konania preto súd pojednávanie neodročil a vo veci rozhodol na prvom pojednávaní.

11. Podľa § 3 Zák. č.335/2014 Z. z.

(1) Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je dohoda medzi dodávateľom a spotrebiteľom o tom, že spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú zo spotrebiteľskej zmluvy alebo s touto spotrebiteľskou zmluvou súvisia, rozhodne v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní určený stály rozhodcovský súd zapísaný v zozname podľa § 18 a určený v tejto spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov zmluvných strán.

(2) Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí byť písomná, obsahovo a formálne oddelená od spotrebiteľskej zmluvy a nesmie obsahovať dojednania, ktoré nesúvisia so spotrebiteľským rozhodcovským konaním. Písomná forma spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy je zachovaná aj vtedy, ak bola uzavretá elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie jej obsahu a identifikáciu zmluvných strán, ktoré spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu uzavreli.

(3) Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí obsahovať

- a) identifikačné údaje zmluvných strán v rozsahu obchodné meno, sídlo, identifikačné číslo dodávateľa a meno, priezvisko, bydlisko spotrebiteľa,
- b) označenie spotrebiteľskej zmluvy alebo spotrebiteľských zmlúv, na spory z ktorých sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva,
- c) označenie stáleho rozhodcovského súdu s uvedením názvu a sídla,
- d) webové sídlo stáleho rozhodcovského súdu, na ktorom je zverejnený rokovací poriadok stáleho rozhodcovského súdu (ďalej len "rokovací poriadok"), ako aj aktuálne údaje podľa § 18 ods. 3 a adresu pre elektronickú komunikáciu a
- e) poučenie podľa vzoru uvedeného v prílohe.

12. Podľa § 45 ods.1 cit. zákona účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

- a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,
- b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,
- c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,
- d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,
- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,

- f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,
- i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,
- k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
- l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

13. Podľa § 45 ods.3 cit. zákona súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa ods.1 písm.c), e) a i) - l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

14. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

15. Podľa § 110 ods.1 Občianskeho zákonníka ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu, alebo iného orgánu, premlčuje sa za 10 rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal, čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za 10 rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

16. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený, čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má takéto uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

17. Podľa § 4 ods.8 Zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi; ustanovenia § 7 - 9 tým nie sú dotknuté. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami, a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie, alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

18. Podľa § 92 ods.8 Zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky z obchodnej spoločnosti VÚB, a.s., na žalovaného, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke, alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka, alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpi písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, aj bez súhlasu klienta.

19. Podľa § 5b Zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu rozhodovania rozhodcovského súdu v tejto veci orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania, alebo na inú zákonnú prekážku, alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť, alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

20. Podľa § 2 Zák. č. 258/2001 Zb. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru medzi žalobkyňou a obchodnou spoločnosťou VÚB na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľských úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

21. Súd sa zaoberal platnosťou rozhodcovskej zmluvy uzavretej medzi stranami sporu. Právomoc rozhodcovského súdu bola založená rozhodcovskou zmluvou, po preskúmaní ktorej súd zistil, že táto neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, a nebolo preukázané, že žalobkyňa bola nútená takúto zmluvu podpísať. Rozhodcovská zmluva bola uzavretá individuálne na samostatnej listine, a aj keď bola táto vopred pripravená a odovzdaná jej na podpis, ako to vyplýva z vykonaného dokazovania spolu s Dohodou o uznaní záväzku za podmienok opísaných vyššie, mala žalobkyňa právo po oboznámení sa s jej obsahom od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť a toto svoje právo nevyužila. Spotrebiteľka nebola znevýhodnená ani miestom konania rozhodcovského súdu, pretože konanie bolo písomné, spotrebiteľke bola žaloba riadne doručená a mala možnosť sa k nej písomne vyjadriť. Súd má preto za to, že právomoc rozhodcovského súdu bola riadne založená.

22. Ďalej sa súd zaoberal námietkou vznesenou žalobkyňou vzhľadom na jej poukazanie na ustanovenie § 92 ods.8 Zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách. Spôsobilým predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka, alebo jej časť, ktoré sú už splatnými a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšiu dobu ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Tieto predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Tieto predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Žalovaný predložil súdu spolu so svojím písomným vyjadrením len svoju výzvu k úhrade dlhu adresovanú žalobkyni zo dňa 18.06.2015 a taktiež oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 18.06.2015, avšak žalovaný nijakým spôsobom v rozhodcovskom konaní, ani v tomto súdnom konaní nepreukázal, že VÚB, a.s. doručila žalobkyni výzvu na náhradu nezaplateného splatného záväzku v zmysle ustanovenia § 92 ods.8 Zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách, čo je základným predpokladom pre postúpenie pohľadávky na žalovaného. Pokiaľ teda v rozhodcovskom konaní nebolo preukázané, že VÚB, a.s. postúpila pohľadávku z úveru v súlade s ustanovením § 92 ods.7 Zák. č. 483/2001 Z. z., rozhodcovský súd nezistil správne v dostatočnom rozsahu pre svoje rozhodnutie skutkový stav a vec potom z tohto dôvodu aj nesprávne právne posúdil, pretože sa nezaoberal dôsledne otázkou aktívnej legitímácie žalovaného ako žalobcu v rozhodcovskom konaní, a či teda zmluva o postúpení pohľadávok je vzhľadom na vyššie uvedené nedostatky neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Žalovaný tak podľa názoru súdu pri absencii naplnenia týchto zákonných podmienok nebol ani oprávnený pohľadávku uplatňovať pred rozhodcovským súdom.

23. Súd ďalej skúmal Dohodu o uznaní záväzku, pričom konštatuje, že právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným, ktorý je právnym nástupcom banky poskytujúcej spotrebiteľský úver, je vzťahom spotrebiteľským, na ktorý sa aplikujú ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch, Zákona o ochrane spotrebiteľa a Občianskeho zákonníka. Pokiaľ žalobkyňa ako spotrebiteľ uznala svojím prejavom vôľu dlh podľa článku 2 Dohody, tento úkon je potrebné posúdiť podľa Občianskeho zákonníka. Účelom Dohody pritom nebolo zrejme uznanie existencie práva v zmysle § 110 ods.1 Občianskeho zákonníka, pretože právo na vrátenie poskytnutého úveru vyplývalo z písomne uzavretej Zmluvy o úvere a skutočnosť, že takáto zmluva bola uzavretá, a že z nej veriteľovi takéto právo vyplýva, nebola od počiatku medzi stranami sporná. Uznanie práva, ktorým možno posilniť procesné postavenie veriteľa v prípade, ak je existencia práva sporná, preto v tomto prípade nebolo možné využiť, pretože právo veriteľa na vrátenie poskytnutých prostriedkov nebolo sporné. Sporným ostalo vrátenie premlčaného dlhu, ktorý dlžníkovi vznikol zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Dohoda o uznaní dlhu podľa § 558 OZ na rozdiel od uznania práva podľa § 110 ods.1 smeruje k uznaniu, že dlžník svoj dlh zodpovedajúci právu, ktorého existencia nie je sporná uznáva čo do dôvodu a výšky. Formulácia Dohody v článku 2, ktorá priamo odkazuje na zmluvu, z ktorej dlh vznikol, a v ktorej následne dlžník uznal záväzok, čo do dôvodu, aj výšky potvrdzuje, že dlžník v nej vyjadril uznanie svojho dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka. Pri premlčanom dlhu však právne účinky takéhoto uznania dlhu môžu nastať iba za predpokladu, že ten, kto dlh uznal, o jeho premlčaní vedel. Z dokazovania vyplynulo, že žalobkyňa nebola informovaná o tom, že

dlh je už v čase jeho uznania premlčaný, preto nemohli nastať právne účinky uznania dlhu a premlčacia lehota nemohla začať opäť plynúť. Rozhodcovský súd tak o nároku uplatnenom v rozhodcovskom konaní rozhodoval v čase, kedy bol záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté finančné prostriedky už premlčaný.

24. Dohoda o uznaní dlhu je právnym úkonom, pri ktorom súd v spotrebiteľskom vzťahu z úradnej povinnosti skúma jeho platnosť, najmä v zmysle § 39 OZ preskúmava, či právny úkon urobený spotrebiteľom svojím obsahom, alebo účelom odporuje zákonu, alebo sa prieči dobrým mravom. Zákon o ochrane spotrebiteľa vymedzuje konanie v rozpore s dobrými mravmi ako konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami, a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie, alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Z uzavretej Dohody je zrejmé, že kým žalobkyňa ako spotrebiteľ považovala za účel Dohody stanovenie najnižšej možnej sumy, ktorú bola schopná mesačne splácať na splatenie úveru, zo strany žalovaného bolo účelom uzavretia Dohody docieľiť, aby záväzku žalobkyne začala opäť plynúť premlčacia doba. Žalovaný tak využil nevedomosť spotrebiteľky a uzavretím Dohody výrazne zhoršila svoje procesné postavenie ohľadom vymáhania uznaného dlhu. Pokiaľ by to tak spotrebiteľka urobila vedome, takýto prejav vôle by súd musel rešpektovať. Z dokazovania však vyplýva, že žalobkyňa nevedela, že sa zaväzuje na splácanie pohľadávky už premlčanej. Súd považuje takúto Dohodu za dohodu uzavretú v rozpore s dobrými mravmi, preto je táto absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

25. Rozhodcovský súd ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy, bol v čase svojho rozhodovania v zmysle § 5b Zák. č. 250/2007. Z. z. o ochrane spotrebiteľa (t. č. zrušený nálezom Ústavného súdu) povinný prihliadnuť aj bez návrhu na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi, vrátane premlčania. Bol povinný aplikovať príslušné ustanovenia predpisov na ochranu spotrebiteľa a vyhodnotiť predmetnú Dohodu z pohľadu jej platnosti. Na základe zistenia, že uvedená dohoda je neplatná, mal v čase svojho rozhodovania prihliadnuť na premlčanie uplatneného nároku, čo však rozhodcovský súd neurobil. Postupoval preto v rozpore s právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa.

26. Z týchto dôvodov preto súd vyhovel žalobe žalobkyne, pričom má za to, že rozhodcovský súd nesprávne zistil skutkový stav aj v tom smere, keď vo svojom rozsudku konštatoval, že žalobkyňa mala vedomosť o tom, že uznáva premlčaný dlh, avšak toto nevyplýva ani z vyjadrení žalobkyne, ani z Dohody o uznaní záväzku, ktorú žalobkyňa podpísala.

27. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd zrušil rozhodcovský rozsudok, pretože tu bol daný dôvod na jeho zrušenie podľa § 45 ods.1 písm.g), i), j), l) Zák. č. 335/2014 Z. z. Rozhodcovský súd sa totiž nezaoberal aktívnou legitimáciou žalovaného na podanie žaloby na rozhodcovský súd, nezaoberal sa premlčaním uplatneného práva, pričom v čase svoju rozhodovania na toto mal. prihliadnuť, čím nesprávne právne postúpil vec, nebol správne zistený ani skutkový stav a bolo rozhodnuté v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných predpisov na ochranu práv spotrebiteľa podľa Zák. č. 250/2007 Z. z. a toto porušenie malo vplyv na výsledok sporu.

28. O trovách konania rozhodol súd podľa § 55 ods.1 C.s.p. a priznal žalobkyni podľa pomeru jej úspechu vo veci právo na plnú náhradu trov konania, keďže v konaní mala v plnom rozsahu úspech. Podľa § 262 ods.2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

8,24c, Jesenského 1470

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Banskej Bystrici cestou Okresného súdu Rimavská Sobota.

Podľa § 127 Civilného sporového poriadku ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis. (ods. 1)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.(ods. 2).

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (ods. 1).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.(ods. 2).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.(ods. 3).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.